

Sự “giàu có” trong Kinh Thánh – hiểu sao cho đúng?

(Vũ Thắng & Lumi Hồng Nhung)

Có một điều rất dễ khiến người ta hiểu lầm khi đọc Kinh Thánh:
đó là những lời nói về “giàu có”, “đầy dư”, hay “lương thực”.

Nếu chỉ đọc bằng lý trí tự nhiên, ta dễ nghĩ rằng:
cầu nguyện đủ → sẽ giàu có vật chất,
tin Chúa → sẽ không còn thiếu thốn.

Nhưng đó... là một cách hiểu quá vội.

□ **Kinh Thánh là Lời sống động**

Không chỉ để đọc – mà để được soi sáng.

Muốn hiểu đúng, con người không chỉ cần trí óc,
mà còn cần ánh sáng của Thánh Linh.

□ **“Giàu có” trong Kinh Thánh – không chỉ là tiền bạc**

Những hình ảnh về sự giàu có nơi Ápraham, Giacóp hay Gióp
không đơn thuần là câu chuyện về của cải,
mà còn là biểu tượng cho một điều sâu hơn:

□ **sự phong phú của linh hồn trong ân sủng Thiên Chúa**

□ **Một hiểu lầm đáng tiếc**

Trong sách Huấn Ca có câu:

*“Làm cho kẻ nghèo khó bỗng chốc trở nên giàu có,
là việc rất dễ đối với Đức Chúa.”*

Có người đọc và nghĩ rằng:
không cần lao động, chỉ cần cầu nguyện... rồi sẽ giàu.

Nhưng nếu vậy, Kinh Thánh đã tự mâu thuẫn với chính mình.

- “Ai không làm việc thì đừng có ăn”
- “Tay làm hàm nhai”

Thiên Chúa không phá bỏ trật tự tự nhiên Ngài đã dựng nên.

□ **Điều Ngài biến đổi trước hết... là **nội tâm con người**.**

Một người nghèo về tinh thần,
nếu sống đúng theo ý Chúa,
có thể trở nên **giàu có trong ân phúc, bình an và chân lý.**

☐ **Magnificat – cuộc đảo chiều của linh hồn**

Trong lời ca của Đức Maria:

“Kẻ đói nghèo Chúa ban của đầy dư,
người giàu có lại đói về tay trắng.”

“Đầy dư” ở đây không phải là kho lẫm tràn gian,
mà là **sự viên mãn của linh hồn.**

“Tay trắng” không phải là mất hết tiền bạc,
mà là một linh hồn... không còn gì trước mặt Thiên Chúa.

☐ Vì cái nguy hiểm không phải là “có nhiều”,
mà là **tưởng mình đã đủ.**

☐ **“Lương thực hằng ngày” – nuôi sống điều gì?**

Trong Kinh Lạy Cha:

“Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày.”

Ta vẫn cầu xin cho nhu cầu thiết yếu của đời sống,
nhưng sâu xa hơn...

☐ đó là **lương thực nuôi linh hồn mỗi ngày.**

Chúa Giêsu đã nói:

“Lương thực của Thầy là thi hành Thánh ý Chúa Cha.”

Vậy nên, người tín hữu không chỉ xin để được nhận,
mà còn sống để **thi hành**.

Không chỉ tìm kiếm ơn phúc,
mà còn để đời mình trở thành một lời đáp trả.

□ **Kết lại**

Trong Kinh Thánh,

- cái nghèo đáng sợ nhất
không phải là túi rỗng,
mà là một linh hồn không còn khao khát Thiên Chúa.
 - và cái giàu đáng quý nhất
không phải là của cải dư đầy,
mà là một đời sống tràn ơn phúc và vâng phục Thánh ý
Ngài.
-

☺ Có những “của cải” không thể đong bằng tiền bạc.
Và có những “lương thực” không nuôi thân xác... nhưng nuôi
cả đời người.

— Người Đi Trong Gió • Lữ Khách Bình Minh ~ | *